

Ignasi ja no té lupus

M'atreveixo a demanar a Dora tota mena de coses. Li vaig dir que m'ajudés a ser millor mestressa de casa; en l'ordre, amb els fills, amb el marit.

07/09/2017

La seva assistència va ser immediata, m'ajuda a aixecar-me a l'hora, mantenir l'escriptori ordenat, coses molt bàsiques. Ella engrandeix les meves tasques, per més petites que siguin, contagiant-me l'amor que ella hi posava.

Al juliol de 2015, el meu fill Ignacio va estar ingressat a la Unitat de Cures Intensives sense diagnòstic durant 15 dies. El primer dia vaig arribar a la clínica amb una relíquia de Dora. Vaig proposar a tothom que només li demanéssim a ella, per no equivocar-nos quan ho millorés. Els diagnòstics van passar de leucèmia a xarampió i meningitis. Finalment, van ser un lupus.

Res tan greu, però de cura i per a tota la vida. Vaig seguir resant-li a Dora: el volia sa.

Sis mesos després, els símptomes van començar a remetre. Se li van fer els exàmens i ja no hi havia restes de la malaltia. El doctor va dir que esperéssim un altre mes, i novament els anàlisi van sortir perfectes. Ignacio ja no té lupus i des de març està totalment sa.

A moltes persones els parlo de Dora
(en el supermercat, perruqueria,
treball, amigues,

etc.), els lliuro l'estampa i em
comprometo a que juntes li
demanem a Dora un miracle.

Recomano la devoció a Dora a tot el
qui es creua pel meu camí.

M. H. T. (Xile)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/ignasi-ja-no-te-
lupus/](https://opusdei.org/ca-es/article/ignasi-ja-no-te-lupus/) (02/06/2025)